

אינון רמ"ח כו' • עמ"ש בריש תס"ס דיון הן עולם ושנה
 שהוא אדם ושנה ועל בר"פ יתרו ומש"ש : ^{אמר חכמים} אכיל סלקא
 לריון כו' • עמ"ח ס"פ יתרו דאכיל כלל דיון וכן הוא ה'
 אלקד והוא כלל ופרס וכנ"ל ואכיל הוא בתיבה א' בכלל על
 כלל וע' פ' תרומה קס"א וקס"ב ה"ד אתה הראת כו' :
(בו ע"ב) זוהר אר"א בספר ימינא עלאה בו' הוא
 אור הראשון בכתר עליון ונק' חסד עליון אור
 דאור ואח"כ נמשך בחו"ב דרך נקודה בסוד י' אור זהו
 היאורין וה' י"ג גליפין גילופי דגליפין בחיזו דחויא אריך בו'
 [בסד"ג פ"ק] ולקמן [פ' בא] אמר פ' שהן פ' למטה
 דסמכין עליו רגלין וכאן י"ג. ואמר מבועין בו' נהרין בו'
 נגד אור י' יאור ונתחלקו בחו"ב ה' אור הב"ל ה' לב ל"ב
 אלקים דה' נקודין חושבן אלקים (ה"פ א') [ה"פ י' מאמרות
 נש"ב וי"א מ'ר] (אמר המסדר כל שהוא אותיות אור' י"ס
 שהן ה' אור וה"פ י' נש"ב) ח"ש אלין סלקין ואלין בו'
 עילין ונכללין באור. ואמר חד אפיק בו'. הוא התפשטות
 חסד עליון בוינא דקרדינא. ואמר בתרין גופין. חו"ב.
 ואמר חד גופא דנהרא. הוא נהר היוצא מעדן דעת
 והוא הרקיע המנדיל בין כו'. וח"ש נטיל בו' ואפריש בו'
 וב' אלק אכסדראין ואלף יאורין כידוע והוא אלק רבתי
 חמשה ואלף אשריך ישראל וח"ש נפקין לר' סטורין כמ"ש
 בפ' א"מ (דף ע"ס ע"א) ביעא דקושטא כו' אהבקה לר'
 סטורין והן ד' בתי דתפלין. וי"ג ואלף הן סוד חו"ב וגבורות
 הן בדעת ועבא"ר קנ"ה א' וימלך באדום רוא חדא כו'
 תאנא כו' אלק אלפין כו' ושם קנ"ו ע"א ותאנא בתלה כו'
 מחללא תליא. וח"ש סאינון נהרין בו' תליסר יאורין.
 והוא צימנא. ואח"כ אמר תצ"ט ופלגא ססטרא
 שמאלא. והן בחו"ב ושם אשתאאר בו' וי"ג הוא ר"ת
 ג"ח של ע"ב צימנא (ר"ל ר"ת של ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 עולה י"ג וכדאיתא בר"מ כמ"ו) ואלף הוא סוף ז"ח מ"ב
 [ר"ל סוף דשם מ"ב] (אמר המסדר היינו ז' אותיות
 אחרונות מז' חלקים דמ"ב שהן ז'. י'. ש'. ג'. ע'. ק'.
 ת'. שהן ג' אלק וי"ג) וי"ג כלילין (פ' דאלף כלול בוא"ו
 וא"ו כלול באלף. המסדר) כמ"ש למטה ושם ג' וכאן בו'
 ושם בר"ת וכאן כמ"ה. וחילוקן בשם דיו"ה (ר"ל נבאות)
 דהן כרוזים זהב והאלף נחלק לב' והן א"ל והנה ו' א' הן
 ימינא ושמאלא כי הן אחד אלף שוא"ו כלל וא' פרטא כמ"ש
 כס"א פ' בראשית והנה הן כלולין זה בזה ושמאלא כלל צימנא
 אל דאלקים. וחז"ש ופלגא ב"ש ע"ס י"ג דוא"ו הן תק"ו מכאן
 ומכאן וכן הוא שם הראשון והאחרון [דמ"ב] אלף שבאחרון
 נחוסף ה' הנקבה תולע ותולעת דמתצר טורין וסלעין דחויא
 ות' הוא א' בא"ת ב"ש ונתחלק לת' תנין חויא דחיי'. וכן
 דשמאלא ת' תחי' כו' ואמר ת' בי יברא העולם כו' ת' בתי
 דינא דמנאח וגמתקין כו' ועי' מ"ש בסוד ד' מ'ת' וכאן הוא
 ב' פלגא ולכן ת' א"ש כו'. והנה בשם נבאות בוא"ו ופלגא
 נכלל ו' ופלגא חזיו של וא"ו ונעשה וא"ו שלים והוא י"ג. וזהו
 שם הראשון באותיותיו. אכן משלים לאחרון ות' ב' פלגי
 כנ"ל סופו של שם וא' בתחלתו. שם פנים הראשון וכאן אחר
 הראשון. ולכן לא נברא בו העולם וגם באלף שלא יכול כמ"ש
 השפעת עליהם כו' ונברא באות שני לראשון (כ"ב על
 הגליון. ומ"מ שניהם בספרא דגבורה כי זו נברא העולם
 כי א' הוא כנ"ל אלף באלף הראשון חסד אור הראשון כל

יאורין והן סוד התורה אש שחורה ע"ג אש לבנה כי השערות הנ"ל והן סוד העינין כידוע והן סוד בריכות שמסקות השערות וז"ש קייתי ברכות מים:

עוד כי במ"א שיש ג' אלפים והן אלף טורין ואלף יאורין ואלף עלמין דחתימין כו' והם ג' אלפים משל. וגי' אלפין אלו הם שרשן בגי' רישין אלף טורין בחיבורתי אלף יאורין בגימין ששם היאורין לכן הם י"ג יאורין כידוע כי נבאות בהחלק האלף והן נ"ה שהן אשיקו מים והן מעלה ומטה שכנגדן ב' נבאות נבא מעלה ונבא מטה כמ"ש ילאו כל נבאות ה' ואלף עלמין דחתימין כו' במ"ס שהוא עזקתא כו' והן ב"ג דדיקנא ע"ג (כ"ה הרמ"ש בחיבורו ברית עולם כת"י. וסיים שם ושפתים ישק משגב דב"ג וכל יקר ראתה עינו אשרי עין ראתה כל אלה. ש"ל):

פרשת בא

בברית ובפסח שזה ברית וזה שזירת הערלה: (ע"ב) מצה בתיב. ר"ל השכינה: ודא איהו בטולה כו'. שלכן ישראל אינו יכול לבטל ע"ז: מסטרא דילהון. כמ"ש וסכסכתי מזרים כו': ועם הארץ צריך כו'. ר"ל חד שיא מרשעו להיות בינוני ושני להיות לדיק. והן שני פקודין פדיון פטר חמור וקדוש בכור. פדיון פטר חמור להיות בינוני כמ"ש בפקודא שאח"י וקדוש בכור בינוני להיות לדיק כמ"ש: מתחות שולטנות' כו'. צרשע כנ"ל: בנוונא דאמר יעקב כו'. ר"ל מסטרא דבינוני ועל הרוב דיבר שהעולם נדון אחר רובו: בהאי עלמא. ר"ל ז"ש לפני עבדו: אחי יהי לך כו'. כמ"ש שלי שלי שלי שלי מדה בינונית שהי"ש ויזה"ר כ"א לעזמו במדה שקולה. וכשפעם זה מתגבר ופעם זה זהו עם הארץ שלי שלי שלי. ושהכל ליזה"ר רשע שלי שלי שלי. ושהכל ליזה"ר שלי שלי שלי שלי חסיד: רוחא חבד כו'. כידוע שחמור כמ"ס א' מימינא ושור משמאלא. והשור הוא הכלבים לועקים גיהנם הבבז וחמור הוא יותר משור ששור הוא אבי אבות נזיקין וחמור הוא אבי אבות הסומא כמ"ס בתנ"ח ולפיכך הרשע הוא בפדיון פטר חמור והבינוני הוא בצכור בהמה טהורה שהוא שור ולדיק הוא בכור אדם כמ"ס וסליק לדרגא דאדם כו'. וזהו שלש משמרות היו הלינה שהוא עובד"ש שחלקין לגי' כחות שכנגדן ג' ספרים נפתחים בר"ה וידוע שחזות לילה הראשונה שלטא ס"א וחזות השני הוא לה' ולכך משמרה ראשונה חמור נוער שהוא רשע ושניה כלבים לועקים שהוא הבינוני שחזי משמרה שלטא הס"א וחזיה לה' כנ"ל ושלשית חינוק יונק שהוא אדם כמ"ס ודא יונק משדי אמו שהיא התורה וז"ש וסליק למשמרת כו': למשמרת דעוהר כו'. ר"ל וז"ש עד עלות השחר. ור"ל ויאבק איש עמו מסטרא דבינונים כמ"ס למטה. עד עלות השחר משמורה השלישית שהוא לדיק שאז ויאמר שלחני כי עלה השחר: ואתהדר כו'. שאז יז"ש שופטו: ויהי לי שור וחמור. הן שני משמרות הנ"ל: צאן ועבד ושפחה. הן תלת דרגין דס"א כמ"ס צוה"ק בדרך הקודש יעו"ש: וכד זכוון בינונים כו'. ר"ל ויאבק איש עמו היזה"ר והכל מסטרא דבני יעקב כמ"ס צק יריכו יואלי יריכו: מסטרא דכוון וירא כו'. ר"ל שראה שלא יכול לו מסמ' דזכויות ויגע בו מסמ' דחובות וזהו

הוא בדכורה שהן ע' שנה ז"ס. וכן בטקב' ג"כ ז"ס שלה וע' בא"ר קל"ה א' וימלך באלום רוא חלל הוא כו' דבגינה מתקשרין כו' והוא הדעת כידוע שם. וכעזרו כלעם בן צעור שהוא כנגד מרע"ה ולכן הלך לקראת הנחשים וז"ש כאן רישא סומקא כו'. ועי' צפ' תזריע מ"ח ב' ות"ח ברישא כו'. וענין י"ג יאורין הן י"ג פעמין וס' יאורין דפ' בא הן פ' נקודות שאלו ג' הן כלל הכל וע' בא"ר קב"ח ב' בגולגלתא כו' ושם קל"ה ב' בגולגלתא דא יחזין כו' ושם הוא סוד היאורין והתנין כמ"ס בס"ד פ"א ושם הוא שם נבאות וגי' קדוש בגי' היות שמסתלקין (נ"ל שמסתלקין. המסדר) לגי' עיבר השערות והנימין וכ"א קדוש שער הנזיר והן שרש לי"ג תיקונים וס' תיקונים י"ג יודין וס' ויין (פי' דנכרת כהנים. המסדר) ומהן יואלין כ"ב אחוון אלף

לה ע"ב בגין לבערא רוח מסאבא. כי האזוב

הוא דברגא דח"י עלמין וכל רוח מסאבא הוא מנד המיתה בין צלעת בין צכ"ד ולכן אותה התורה במלוע ב' נפרים נ"ה כידוע ארז ואזוב גוף ובנרית שני תולעת נבורה מים חיים חסד כלי חרס מלכות ולכלול הכל בימין והוא דם הכפור השחטה שהוא הימנית כידוע בסוד ^{אוצר החכמה} ב' שפירים ובמים החיים:

(מ' ע"ב) רע"ב. דהא פקודא דא אתמסר להו לישראל. ר"ל במזרים קודם שיאלו

כמ"ס דכתיב כו' ור"ל שנאמר להם חמץ כמ"ס נגמרא (פסחים כ"ח ב' ז"ו ב') מנין לפסח מזרים שאינו טהור אלא יום א' שנאמר לא יאכל חמץ היום: והא אוקמוה חבירא. ר"ל על פסח מזרים: ורזא אוקימנא כו'. ר"ל שיצטר היזה"ר ויאכל מזה יז"ש שבעת ימים שהם שבעים שנה: **(מא ע"א)** דוכרנא לדרי כו'. כמ"ס דישראל נפקו ^{היה ע"ה} כו': ברזא דמהימנותא. ר"ל אמונת ישראל מלכותא קדישא:

חובת' על בלא. ר"ל לא כמו שאר הקרבנות שהן

חובת לבור מתרומת הלשכה: לאנהרא בעשרה יומין. שהלבנה בעשרה ימים בחודש מתחלת להאיר צהורה

שלימא עד ט"ו בחודש. והענין כי בעשירי מאירה מתחר ספירה העשירית ממטה למעלה שמתחלת להאיר מלמטה למעלה ואח"כ מלמעלה למטה עד ט"ו בחודש צה"ת יום ה' מחכמה ושם נשלמת כמ"ס: ובארביסר דלילהו כו'. ר"ל צנורה יום י"ד: בשעתא כו'. בין הערבים: לאעברא וזהמא כו'. שהפסח עניינו ע"ז של מזרים לאן ומדרגתם כמ"ס ואלו שחטו אותו לאעברא וזהמ' הע"ז כידוע: ולא תהנאה בההוא כו'. ר"ל לקיפת הגיטות משם כמו צסוד הקרבן ריח ניחוחי וסוד פסח הקצרת ולכן דווקא לני אש ולא מבושל ולא נא כדי ליהנות ברית כמ"ס ולא מן האכילה רק מהריח דבר שהגשמה גהנה ממנו. וז"ש וע"ד לא אתיא אלא כו'. ר"ל שלא ליהנות מהאכילה: וע"ד וכל כו'. ר"ל וע"ד שאמרנו לעיל לאעברא וזהמא כו' כמ"ס: בפורקנא כו'. ר"ל של מזרים: דוכרנא כו'. ר"ל זכר שחטת יזה"ר: בההוא פורקנא כו'. ר"ל של יז"מ: בהאי רשימו כו' ובהאי כו'. ר"ל